

КОМЕНТАРИ КЪМ ОБЩЕСТВЕНА КОНСУЛТАЦИЯ

Коментар	Автор	Дата
<p>Предложение за нов чл. 72аПредлагам със ЗИД на ЗАП в Раздел IV на Глава пета да се създаде нов чл. 72а, с който да се въведе ограничение за отговорността на превозвача в случай на забава при доставянето. Предлагам нормата на чл. 72а да съответства на чл. 23, т. 6 от Конвенцията за договора за международен автомобилен превоз на стоки (CMR), обнародвана с ДВ., бр. 10 от 31.01.2023 г.: „ Чл. 72а. В случай на забава при доставянето, ако правоимащият докаже, че от това е възникнала щета, превозвачът е длъжен да заплати обезщетение в размер на тази щета, но не повече от цената на превоза.“Мотиви: След обнародването на Конвенцията CMR, на основание чл. 5, ал. 4 от КРБ, тя вече е част от вътрешното право на страната. И с чл. 23, т. 6 от нея се регламентира горна граница на отговорността на превозвача при щета вследствие на забава при доставянето. Но това ограничение е валидно само при международен превоз. А за вътрешните превози подобно ограничение на отговорността липсва, защото в ЗАП няма съответна разпоредба. И по този начин превозвачите са изложени на риск при вътрешни превози, в случай на забава при доставянето, да носят неограничена отговорност.</p>	Николай Гелов	09.11.2023
<p>Коментар относно §4Предлагам в т. 4, буква „б“ от §1 на ДР на ЗАП след думата „средства“ също да се добави „с българска регистрация“.Мотиви: Без тази добавка ще се разбира, че само превозите на товари за собствена сметка трябва да се извършват с превозни средства с българска регистрация, докато превозите на пътници за собствена сметка могат да се извършват и с превозни средства с чужда регистрация.</p>	Николай Гелов	09.11.2023

Коментар относно §2Предлагам в т. 2 на новата ал. 7 в чл. 7а да се уточни, че броят на наетите МПС е „до 25 %“, защото в противен случай разпоредбата ще има смисъл, че броят на наетите МПС трябва винаги да е точно 25 % (нито повече, нито по-малко) от всички МПС с българска регистрация, които са на разположение на превозвача. Също така предлагам в чл. 7а, ал. 7 да се добави т. 3: „3. срокът на договора за наем не превишава периодът на използване по т. 1“. Мотиви: В съображение 8 от Директива (ЕС) 2022/738 е посочено, че за да се „подобри прилагането от всяка държава членка на ограниченията върху използването от предприятия, установени на нейна територия, на наети превозни средства, които са регистрирани или пуснати в движение в съответствие с правото на друга държава членка, държавата членка по местоустановяване следва да може да изисква продължителността на договора за наем да не превишава разрешен срок за използване на съответното превозно средство.“ . И след като Република България е решила да приложи възможно най-строгите ограничения, то е целесъобразно в чл. 7а, ал. 7 да се включи и условие за срока на договора за наем. В противен случай, ако няма изискване за срок на договора за наем, ще трябва да се предвиди механизъм как ще се определя/декларира периодът на използване на превозното средство. А също така ще трябва да се даде и определение какво означава „период на използване“ – дали това е времето, в което превозното средство извършва превоз на товар (тоест движение в натоварено състояние), или е времето, в което превозното средство е наето, без значение дали е в движение или не, или нещо друго. С поставянето на условие за срока на договора за наем ще се създаде и правно основание валидността на заверените копия на лиценза на Общността, издадени в съответствие с Регламент (ЕО) № 1072/2009, да бъде ограничена до срока, съответстващ на продължителността на договора за наем.

Николай
Гелов

09.11.2023